

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC029

Zaaknummer Klachtencommissie 2010T060

datum uitspraak 29/04/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: verzoeker,

juridisch adviseur: mr. S. Kragt, verbonden aan Stichting Univé rechtshulp, te [plaats],

te voldoen door:

het Aartsbisdom [plaats],

gevestigd te [plaats],

hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 8 december 2011, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 1 maart 2011 met zaaknummer 2010T060, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 5 april 2011, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 2 april 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Mr. S. Kragt heeft namens verzoeker hierop geantwoord bij brief van 22 juni 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft dat gedaan bij brief van 28 september 2012. Bij brief van 14 november 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie verzoeker uitgenodigd medewerking te verlenen aan een medische expertise, zoals genoemd in artikel 20 van de Compensatieregeling. Verzoeker heeft bij mailbericht van 15 november 2012 daarop instemmend geantwoord. Op 3 maart 2013 is ter griffie het psychiatrische rapport ontvangen van drs. [naam], psychiater. Verzoeker heeft, aldus drs. [naam], het rapport vooraf ingezien en is akkoord gegaan met verzending. Het rapport is ook doorgezonden naar verweerder. Bij brief van 13 maart 2013 heeft verweerder te

kennen gegeven geen nadere opmerkingen te hebben en zich te zullen refereren aan het oordeel van de Compensatiecommissie.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker bezocht eind jaren '60 het kleinseminarie in [plaats]. Wegens sluiting daarvan in 1971 ging klager een opleiding in [plaats] volgen. De overgang vanuit het kleinseminarie was niet gemakkelijk. Verzoeker zocht aansluiting bij een Koor van de [parochie] in [plaats]. Op advies van een van de medekoorleden heeft verzoeker contact gezocht met wijlen [naam] (hierna te noemen: [naam]), die eerder als kapelaan aan de [parochie] was verbonden en later pastoor in [plaats] was. Gedurende een periode van vier jaar is verzoeker herhaaldelijk seksueel misbruikt door [naam]. Dit misbruik vond meestal plaats tijdens logeerpartijen op de pastorie. [naam] kwam de logeerkamer binnen en ging bij verzoeker in bed liggen. Er was sprake van tongzoenen, betasting van intieme delen, het uitkleden en boven op verzoeker liggen. Verzoeker werd geïnstrueerd er met niemand over te spreken. Verzoeker was bij aanvang van het misbruik 16 of 17 jaar.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 1 maart 2011 (zaaknummer 2010T060) van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 5 april 2011, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat verzoeker in aanmerking komt voor een indeling in categorie 3 zoals nader beschreven in art.5 sub 3 van de Compensatieregeling.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren

uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 2 april 2012 is door mr. Kragt namens verzoeker bij brief van 22 juni 2012 (met bijlagen) de vermogensschade van verzoeker nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker is opgeleid tot [beroep] en heeft in die hoedanigheid een aantal jaren gewerkt. Verzoeker is door het misbruik dat hem in zijn puberjaren is aangedaan psychisch dermate beschadigd geraakt dat dit in 1981 heeft geleid tot algehele en blijvende arbeidsongeschiktheid. De hierdoor geleden vermogensschade wordt begroot op meer dan €100.000,--. Ook wordt gewezen op de grote lijdensdruk die verzoeker tengevolge van het misbruik in zijn leven heeft ervaren. Daarom wordt ook aanspraak gemaakt op smartengeld. Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 28 september 2012 en 13 maart 2013 gereageerd en -kort samengevat- te kennen gegeven zich te willen onthouden van een inhoudelijk oordeel.

overwegingen compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen enerzijds de situatie na het seksueel misbruik en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie komt op grond van de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade overgelegde stukken, alsmede op grond van het hiervoor genoemde rapport van drs. [naam], psychiater, en de reactie van verweerder tot de navolgende overwegingen.

4.6 Naar het oordeel van de Compensatiecommissie is zonder gerede twijfel vast komen te staan dat verzoeker substantiële schade heeft geleden die is veroorzaakt door het seksueel misbruik.

Zij baseert dit oordeel op meergenoemd psychiatrisch rapport van drs. [naam], die verzoeker twee maal heeft onderzocht. De eerder overgelegde medische stukken van de huisarts, alsmede de stukken die in het kader van eerdere arbeidskeuringen in het kader van de UWV zijn opgesteld, zijn door drs. [naam] in het rapport betrokken. Drs. [naam] concludeert dat verzoeker lijdt aan een 'complexe PTSS' ten gevolge van het misbruik. Het misbruik heeft er toe geleid dat verzoeker in de loop der jaren psychische klachten is gaan ontwikkelen in die mate dat zij ook hebben geleid tot karakterveranderingen en onbegrepen somatische klachten. De in voorgaande jaren met het oog op arbeidsparticipatie uitgevoerde onderzoeken (in 1985, 1986, 1995, 2002), bevatten -aldus drs. [naam]- steeds vergelijkbare componenten in andere bewoordingen beschreven, waarbij telkens wordt geconcludeerd dat verzoeker niet belastbaar is voor arbeid. In retrospectief lijkt de diagnose PTSS een passende verklaring te bieden, aldus drs. [naam]. Voorafgaand aan het misbruik had verzoeker geen psychische klachten. [naam] merkt ook op dat de klachten die verzoeker beschrijft en de concrete beperkingen die verzoeker heeft, verzoeker zullen hebben gehinderd in de uitoefening van zijn beroep als [beroep].

De Compensatiecommissie volgt het oordeel van drs. [naam] dat het symptomen-complex van verzoeker geheel verklaard kan worden uit de misbruik-ervaring in de pubertijd van verzoeker en dat er geen aanwijzingen zijn dat de huidige psychische problematiek van verzoeker zich ook zou hebben voorgedaan indien het misbruik zich niet zou hebben voorgedaan.

Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot de conclusie dat de sinds meer dan 30 jaar bestaande arbeidsongeschiktheid en de daardoor opgetreden substantiële vermogensschade, die meer bedraagt dan het maximum dat op grond van de Compensatieregeling kan worden toegewezen, zonder gerede twijfel in causaal verband staan met het verzoeker aangedaan misbruik. De Compensatiecommissie merkt tenslotte op dat het leed en de ernstige psychische problemen, die verzoeker in zijn leven heeft ondervonden, aspecten zijn, die meewegen in het kader van de beoordeling van de smartengeldcomponent. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, komt de Compensatiecommissie tot het advies een bedrag van €100.000,- te betalen voor materiële en immateriële schadevergoeding.

4.7 Op grond van artikel 4 van de Compensatieregeling dient een reeds eerder ontvangen tegemoetkoming in mindering te worden gebracht. Verzoeker heeft van verweerder een voorschot ontvangen ter hoogte van € 1.115,-. Dit brengt met zich dat een te betalen bedrag resteert van € 98.885,-.

4.8 Op grond van artikel 20 van de Compensatieregeling komen de kosten voor door de Compensatiecommissie gevraagde medische expertise voor rekening van verweerder. In het onderhavige geval bedragen deze kosten € 4.383,23, vermeerderd met reiskosten van verzoeker ad € 99,-, in totaal derhalve € 4.482,23, welke kosten door verweerder op het genoegzaam bekende rekeningnummer van het Meldpunt dienen te worden overgeboekt, waarna het Meldpunt voor doorbetaling aan de rechthebbenden zal zorg dragen.

4.9 Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. Ingevolge artikel 22 van de Compensatieregeling komen de redelijke kosten van rechtsbijstand van de aanvrager gemaakt in de procedure ten overstaan van de Compensatiecommissie voor vergoeding door de betrokken R.-K. instelling in aanmerking.

Naar het oordeel van de Compensatiecommissie brengt een redelijke uitleg van artikel 22 mee dat alleen kosten van rechtsbijstand die daadwerkelijk ten laste van verzoeker zijn of (moeten) worden gebracht voor vergoeding in aanmerking komen, terwijl het daarbij uitsluitend kosten van rechtsbijstand betreft die gemaakt zijn in het kader van bijstand ten behoeve van de procedure voor de Compensatiecommissie en niet ook voor die van de Klachtencommissie.

Ter beoordeling ligt voor een kostenopgave van SUR, zijnde een rechtsbijstandsverzekeraar. Nog afgezien van het feit dat deze kostenopgave ook verrichtingen bevat die betrekking hebben op bijstand in het kader van de procedure voor de Klachtencommissie, is de Compensatiecommissie van oordeel dat de desbetreffende kosten onder de dekking van de rechtsbijstandsverzekering zullen vallen en als zodanig derhalve niet daadwerkelijk ten laste van verzoeker zullen worden gebracht, zodat deze kosten in de hiervoor beschreven uitleg van de Compensatiecommissie niet voor vergoeding door verweerder in aanmerking komen.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat uitsluitend de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en de expertisekosten geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder te betalen:

- aan verzoeker een bedrag van € 98.885,--,
- aan het Meldpunt wegens de kosten verbonden aan de expertise van psychiater drs. [naam] een bedrag van in totaal € 4.482,23,

alle bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. K.H. F., de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 29/04/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter